

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci navrhovateliek: **1/ H.**, bytom H., **2/ J.**, bytom H., **zastúpené advokátom JUDr. J.**, advokátska kancelária M., proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad Rožňava**, Šafárikova č. 71, Rožňava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 20. októbra 2008 č. 2008/00096, ev.č. 2008/001874, o odvolaní navrhovateliek proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 7Sp/27/2008 -36 zo dňa 24. apríla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 7Sp/27/2008 -36 zo dňa 24. apríla 2009 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľkám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie odporcu, uvedené v záhlaví tohto rozsudku, ktorým odporca rozhodol tak, že J., nar. 25.9.1922 nespĺňa zákonné podmienky uvedené v § 3 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátenie vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „reštitučný zákon“), a preto jej nemožno navrátiť vlastníctvo k pozemkom v kat. úz. H. zapísaným v pozemkovej knihe vl.č. 975 ako parc.č. X., X., v pozemkovej knihe vl.č. 974 ako parc.č. X., X. a v pozemkovej knihe vl.č. 94 ako parc.č. X. a zároveň jej nepriznal právo na náhradu za uvedené pozemky. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že v konaní bolo preukázané, že J., právna predchodkyňa navrhovateliek, ako oprávnená osoba, si dňa 27.12.2004 uplatnila nárok podľa reštitučného zákona v zákonom ustanovenej lehote na navrátenie vlastníctva k pozemkom v kat.úz. H., ktoré boli vo vlastníctve jej právneho predchodcu Š. (otca), ako pôvodného vlastníka nehnuteľností. Pozemky prešli do vlastníctva

československého štátu - správy Štátneho rybárstva n.p. v Stupave rozhodnutím ONV finančný odbor v Rožňave č. Fin 88/ev.19/H/1962máj zo dňa 28.6.1963 podľa vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb. a § 11 vyhlášky č. 88/1959 Ú.v. Krajský súd konštatoval, že reštitučný zákon nepozná reštitučný titul podľa nariadenia vlády č. 15/1959 Zb. a súčasne, že reštitučné tituly sú v tomto zákone taxatívne stanovené a nemožno ich rozširovať. Poukázal na to, že navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré prešli do socialistického vlastníctva v zmysle nariadenia vlády č. 15/1959 Zb. upravoval zákon č. 403/1990 Zb. a podľa tohoto zákona mohli byť navrátené za splnenia všetkých podmienok aj pozemky právnej predchodkyne navrhovateľiek. Podľa názoru krajského súdu odporca správne rozhodol, pokiaľ v preskúvanom rozhodnutí vyslovil, že právna predchodkyňa navrhovateľiek nespĺňa podmienky reštitučného zákona na navrátenie vlastníckeho práva k žiadaným pozemkom, pretože v reštitučnom zákone sú spôsoby prechodu vlastníctva k nehnuteľnosti na štát taxatívne, čo znamená, že rozšírenie ich rozsahu je neprípustné, z ktorých dôvodov nebolo možné prisvedčiť tvrdeniu navrhovateľiek, že v prípade uplatneného reštitučného nároku prešlo vlastníctvo oprávnenej osoby na štát v dôsledku niektorého zo zákonných dôvodov ustanovených v § 3. Súčasne konštatoval, že ohľadom nehnuteľností, ktoré prešli na štát na základe vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb., tento spôsob prechodu vlastníctva bol dotknutý zákonom č. 403/1990 Zb. o zmiernenie niektorých majetkových krívd v znení neskorších predpisov. Neprihliadol na námietku navrhovateľiek, že nehnuteľnosti prešli na štát v dôsledku uvedenom v § 3 ods. 1, písm. n/ reštitučného zákona, pretože bolo preukázané, že nehnuteľnosti prešli na štát do správy Štátneho rybárstva n.p. S. podľa vl. nar. č. 15/1959 Zb. Preskúvané rozhodnutie odporcu považoval za vecne správne a v súlade so zákonom a preto ho potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2, navrhovateľkám nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože v konaní boli neúspešné.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolali navrhovateľky žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietali nesprávny postup žalovaného správneho orgánu ako aj postup súdu prvého stupňa, keď potvrdil jeho rozhodnutie, ktorým im nebolo prinavrátené vlastníctvo k žiadaným nehnuteľnostiam. Nesúhlasili s názorom súdu prvého stupňa, pretože v danom prípade bolo možné prechod na štát považovať podľa § 3 ods. 1 písm. m/, n/ a o/ reštitučného zákona. Vytýkali súdu prvého stupňa, že sa náležite nezaoberal ich námietkami a nezisťoval prechod vecí do socialistického sektora, pretože z predložených listín vyplývalo, že zo strany orgánov štátnej moci i zo strany socialistickej organizácie pri zoštátnení pozemku došlo k hrubému zneužitiu vtedy platných predpisov, čo zakladá ich reštitučný nárok. Poukázali na to, že pokiaľ správa katastra povolila vklad vlastníckeho práva postupovala nezákonne, pretože na základe zrušeného vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb., vyhl. č. 88/1959 ú.l. s účinnosťou od 1.11.1990 už správa katastra nemohla povoliť vklad nehnuteľnosti a návrh mala zamietnuť. Uviedli, že v danom prípade bolo možné použiť právne závery Ústavného súdu Českej republiky vyslovené v náleze sp. zn. IV ÚS 2/01, ktorým riešil podobnú vec reštitučného majetku.

Odporca navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní navrhovateľiek. Konštatoval, že podľa zákona č. 403/1990 Zb. predmetom právnej úpravy bolo zmiernenie následkov majetkových krívd spôsobených fyzickým a súkromným právnickým osobám odňatím vlastníckeho práva

k nehnuteľným prípadne k hnutelným veciam podľa vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb. o opatreniach týkajúcich sa niektorých vecí užívaných organizáciami socialistického sektora, ako aj, že reštitučné tituly ako dôvody na navrátenie vlastníctva sú v § 3 reštitučného zákona taxatívne uvedené a je neprípustné ich rozšírenie. Uviedol, že nehnuteľnosti boli už od roku 1954 súčasťou vodného diela rybníky v kat. úz, H., stavba, ktorá bola povolená rozhodnutím KNV v Košiciach zn. XI/4-739-16/2-1953 zo dňa 18.1.1954, pozemky pôvodného vlastníka boli v užívaní organizácie socialistického sektora od roku 1954, stali sa súčasťou vodného diela, preto neslúžili na poľnohospodársku výrobu. Dôvodil, že rozhodnutie č. fin.88/ev.19/H/1962máj zo dňa 28.6.1963 nebolo vydané v rozpore s vtedy platnými predpismi. Nesúhlasil s názorom navrhovateľiek, že zápis nehnuteľností do katastra bol v rozpore so zákonom, ako aj, že dedičské rozhodnutia ohľadne žiadaných nehnuteľností potvrdzovali vlastnícke právo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

V zmysle ust. § 1 písm. a/, b/ reštitučného zákona tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, **ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu (zák. č. 229/1991 Zb., §§ 37 až 39 zákona č. 330/1991 Zb.)**. Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

- a) poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria,
- b) lesný pôdny fond.

Podľa § 3 ods. 1 reštitučného zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku:

- a) výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí veci alebo zhabaní veci v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa skorších predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov,
- b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme,
- c) postupu podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo podľa § 287a zákona č. 87/1950 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 67/1952 Zb.,
- d) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov,
- e) vyhlásenia zmluvy o postúpení pohľadávok pre prípad vyst'ahovania (tzv. renunciačné vyhlásenie),
- f) toho, že občan zdržiavajúci sa v cudzine nehnuteľnosť zanechal na území Slovenskej republiky alebo ktorého majetok prešiel na štát podľa zákona č. 183/1950 Zb. o majetku zanechanom na území Československej republiky osobami, ktoré optovali pre Zväz sovietskych socialistických republík a presídlili na jeho územie,
- g) zmluvy o darovaní nehnuteľnosti uzavretej darcom v tiesni,
- h) dražobného konania uskutočneného na úhradu pohľadávky štátu,
- i) súdneho rozhodnutia, ktorým sa vyhlásila za neplatnú zmluva o prevode majetku, ktorou občan pred odchodom do cudziny previedol vec na iného, ak dôvodom neplatnosti bolo opustenie republiky, prípadne uznanie takejto zmluvy účastníkmi za neplatnú; v takom prípade je oprávnenou osobou nadobúdateľ podľa uvedenej zmluvy, a to aj ak táto zmluva nenadobudla účinnosť,

- j) kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok,
- k) odmietnutia dedičstva v dedičskom konaní urobeného v tiesni,
- l) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,
- m) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,**
- n) znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady,**
- o) prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu,**
- p) politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody,
- r) odovzdania do vlastníctva družstva podľa osobitných predpisov,
- s) prikázania do užívania právnickej osoby na základe zákona č. 55/1947 Zb. o pomoci roľníkom pri uskutočňovaní poľnohospodárskeho výrobného plánu alebo vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby,
- t) prevodu na štát spoločne užívaných singulárnych lesov a lesných družstiev, ak členmi družstva boli aj fyzické osoby; na prevzatie tohto majetku sa použijú osobitné predpisy.

Predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať bolo, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade v zmysle § 5 ods. 1 uvedeného zákona a súčasne preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 2 ods. 1, 2, ako aj že žiadané nehnuteľnosti prešli v zákonnej dobe (od 25.2.1948 do 1.1.1990) na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku skutočností taxatívne ustanovených v § 3 ods. 1, 2, 3, právo na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady si oprávnená osoba uplatnila v lehote ustanovenej v § 5 ods. 1 (do 31.12.2004) a žiadané pozemky ku dňu odňatia mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 1 ako aj, že žiadané nehnuteľnosti neboli vydané podľa zákona o pôde (zákon č. 229/1991 Zb. §§ 37 až 39 zákona č. 330/1991Zb.).

Na konanie o nárokoch oprávnených osôb v zmysle zákona o pôde sú príslušné pozemkové úrady podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona v spojení s § 5 ods. 5 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v platnom znení.

Pre konanie pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 reštitučného zákona platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) podľa § 5 ods. 3 reštitučného zákona.

Podľa § 32 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán v danej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových

podkladov, vo veci zistil skutočný stav, a jeho právny názor vo veci samej bol skutkovo a právne správny, z ktorých dôvodov v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie jeho rozhodnutia súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 2 O.s.p..

Odvolací súd z predloženého spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis v danej veci zistil, že právna predchodkyňa navrhovateľiek J. ako oprávnená osoba si dňa 27.12.2004, v zákonnej lehote, uplatnila na Pozemkovom úrade v Rožňave v zmysle reštitučného zákona nárok podľa § 3 na navrátenie vlastníctva k pozemkom v katastrálnom území H. z dôvodu, že pozemky boli jej právnomu predchodcovi Š. vyvlastnené bez náhrady Fin 88/ev.19/H/1962máj. Žiadané pozemky prešli do vlastníctva československému štátu - správy Štátneho rybárstva n.p. v S. rozhodnutím ONV finančný odbor v Rožňave č. Fin 88/ev.19/H/1962 máj zo dňa 28.6.1963 podľa vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb. a § 11 vyhlášky č. 88/1959 Ú.v., potvrdené právoplatnosťou a vykonateľnosťou dňa 15.8.1963. KNV referát výstavby v Košiciach vydal dňa 18.1.1954 č. XI/4-739-16/2-1953 výmer, ktorým povolil vybudovanie rybníkov a k tým patriace vodné zariadenia na území obce H. Preskúmaným rozhodnutím pozemkový úrad vyslovil, že právna predchodkyňa navrhovateľiek J. nespĺňa podmienky ustanovené v § 3 reštitučného zákona z dôvodu, že pozemok neprešiel na štátu alebo inú právnickú osobu niektorým zo spôsobov, ako sú uvedené v § 3 reštitučného zákona. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že pozemkový úrad šetrením mal preukázať, že v danej veci sa nejedná o reštitučný titul podľa § 3 reštitučného zákona, pretože v konaní bolo preukázané, že pozemky, ku ktorým si účastníčka konania uplatnila reštitučný nárok prešli na štát podľa vládneho nar. 15/1959 Z.z., ktorý právny titul prechodu pozemkov na štát nie je uvedený v § 3 reštitučného zákona a konštatoval, že reštitučné tituly ako dôvody na navrátenie vlastníctva sú v reštitučnom zákone taxatívne uvedené a je neprípustné ich rozšírenie o iné dôvody.

Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán si pre svoje rozhodnutie zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodil aj správny právny záver vo veci samej. Z vykonaného dokazovania aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo preukázané, že žiadateľka si uplatnila reštitučný nárok na žiadané nehnuteľnosti v zákonnej lehote podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona, avšak pre priznanie vlastníctva alebo priznania náhrady neboli splnené zákonné podmienky a to prechod žiadaných nehnuteľností na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku taxatívne uvedenom v § 3 reštitučného zákona. Pokiaľ žiadateľka a v preskúmanom konaní navrhovateľky ako jej právne nástupkyne, tvrdili, že pozemky prešli na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia bez náhrady, znárodnením alebo bez právneho dôvodu (§ 3 ods. 1, písm. m/, n/ a o/), nepredložili dôkazy a ani nenavrhlí také dôkazy, z ktorých by ich tvrdenia vyplývali a zo skutkových okolností v danej veci ich tvrdenia nevyplývali. Odvolací súd súčasne poukazuje, že takáto povinnosť vyplývala oprávnenej osobe z právnej normy ustanovenej v § 5 ods. 1 reštitučného zákona, v zmysle ktorej mal žiadateľ právo si uplatniť nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode ich vlastnil, resp. jeho právni predchodcovia, a zároveň povinnosť preukázať skutočnosť podľa § 3, pričom nesplnenie si tejto povinnosti malo za následok neunesenie dôkazného bremena spôsobujúce jeho neúspech v konaní.

Na základe skutkových zistení v danej veci bolo preukázané že žiadané nehnuteľnosti prešli do vlastníctva československého štátu - správy Štátneho rybárstva n.p. v Stupave rozhodnutím ONV finančný odbor v Rožňave č. Fin 88/ev.19/H/1962 máj zo dňa 28.6.1963 podľa vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb. a § 11 vyhlášky č. 88/1959 Ú.v., ktorý dôvod prechodu na štát aj žiadateľka reštitučného nároku vo svojej žiadosti uviedla.

Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 3 reštitučného zákona ustanovuje zákonné podmienky, za splnenie ktorých sa **oprávneným osobám navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledkoch ustanovených v odseku 1 pod písmenom a/ až t/ a v odseku 2 a 3. Právnu úpravu dôsledkov ustanovených v právnej norme § 3 ods. 1 písm. a/ až t/ reštitučného zákona podľa názoru odvolacieho súdu treba vykladať ako taxatívnu právnu úpravu dôsledkov, za ktorých došlo v rozhodnom období k prechodu vlastníctva na štát alebo inú právnickú osobu zákonom predpokladanú na navrátenie vlastníctva oprávnenej osobe. Zo znenia právnej normy ustanovenej v § 3 ods. 1 reštitučného zákona nevyplýva, že by zákonodarca v tejto právnej norme ustanovil, že oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vládneho nariadenia č. 15/1959 Zb..**

Odvolací súd nemohol prihliadnuť na tvrdenie navrhovateľiek, že žiadané nehnuteľnosti prešli na štát v dôsledku vyvlastnenia bez náhrady (§ 3 ods. 1, písm. m/), pretože zo skutkových zistení vyplýva, že žiadané nehnuteľnosti neboli právnomu predchodcovi žiadateľky vyvlastnené rozhodnutím príslušného štátneho orgánu o vyvlastnení, keďže bol preukázaný prechod vlastníctva na štát na základe rozhodnutia býv. ONV podľa vl. nar. 15/1959 Zb. Taktiež nemohol prihliadnuť na ich námietku, že v danej veci boli splnené zákonné podmienky podľa § 3 ods. 1 písm. n/ (znárodnenie vykonané v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady), pretože z ustanovenia § 1 vládneho nariadenia 15/1959 Zb. o opatreniach týkajúcich sa niektorých vecí užívaných organizáciami socialistického sektora, v ktorom zákonodarca ustanovil účel tohto nariadenia tak, že „pre ďalšie upevnenie socialistických výrobných vzťahov a rozšírenie materiálnej základne socialistického sektora sa týmto nariadením obmedzujú práva nakladať s niektorými vecami, ktoré užívajú organizácie socialistického sektora, a uľahčuje sa získať tieto veci do socialistického vlastníctva“, vyplýva, že uvedené vládne nariadenie nemožno považovať za právny predpis o znárodnení majetku. Súčasne odvolací súd nesúhlasil s tvrdením navrhovateľiek, že v danej veci bol splnený zákonný dôvod podľa § 3 ods. 1, písm. o/ (prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu), pretože z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žiadané nehnuteľnosti neprešli na štát v dôsledku ich prevzatia štátom bez právneho dôvodu, ale na základe rozhodnutia vtedajšieho príslušného štátneho orgánu o prechode vlastníctva na štát podľa vl. nar. 15/1959 Zb.

Pokiaľ navrhovateľky namietali, že odňatím vlastníctva k žiadaným pozemkom ich právnomu predchodcovi zo strany orgánov štátnej moci i zo strany socialistickej organizácie pri zoštátnení pozemku došlo k hrubému zneužitiu vtedy platných predpisov, čo zakladá ich reštitučný nárok, odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa ako aj správneho orgánu zastáva názor, že právna predchodkyňa navrhovateľiek mala právo si reštitučný nárok k žiadaným pozemkom uplatniť podľa zákona č. 403/1991 Zb.

Odvolací súd nesúhlasil ani s tvrdením navrhovateľiek, že v danom prípade bolo možné použiť právne závery vyslovené v náleze Ústavného súdu Českej republiky č. sp.zn. IV ÚS 20/01, pretože nález Ústavného súdu Českej republiky je právne záväzný pre súdy Českej republiky. Odvolaciemu súdu však v tejto súvislosti neuniklo pozornosti, že prípad, na ktorý poukazujú navrhovateľky v predloženej náleze, vychádza z iných skutkových aj právnych okolností, ako je riešený prípad v danej veci, pretože pôvodný vlastník nehnuteľností v prípade riešenom v uvedenom náleze bol členom JRD a podľa § 2 ods. 2 vl. nar. 15/1959 Zb. sa toto nariadenie nevzťahovalo na veci užívané na základe právnych

pomerov vzniknutých podľa vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby a na veci užívané jednotnými roľníckymi družstvami na základe právnych pomerov vzniknutých podľa predpisov upravujúcich vzťahy medzi týmito družstvami a ich členmi, pričom žiadateľka reštitučného nároku v danej veci a ani navrhovateľky nenamietali v správnom ani v preskúmovacom konaní, že žiadané nehnuteľnosti slúžili resp. mali slúžiť poľnohospodárskej výrobe a napokon z výmeru KNV v Košiciach zo dňa 18.1.1954 vyplýva, že žiadané pozemky neslúžili poľnohospodárskej výrobe od roku 1954, keďže boli súčasťou pozemkov, na ktorých bolo povolené vybudovanie rybníkov a vodných diel k nim patriacim.

Odvolací súd ďalej neprihliadol na námietku, že správa katastra nezákonne povolila vklad vlastníckeho práva do katastra na základe rozhodnutia ONV Rožňava finančný odbor č. Fin.88/ev.19/H/1962máj zo dňa 28.6.1963, pretože v preskúmovacom konaní v danej veci nebolo možné posudzovať zákonnosť rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva, keďže išlo o samostatné správne konanie, rozhodnutie ktorého bolo preskúmateľné súdom podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Z uvedených dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom rozhodnutie správneho orgánu potvrdil, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom, a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Odvolací súd navrhovateľkám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože boli v tomto konaní neúspešné.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 17. februára 2010

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth